

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

VII. libro De Oratione,

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

tus tandem & impudentia fuisse à se convictum. Hieronymus vero libt. 2. Apolog. adv. A Rufin. cap. 5. hanc ipsam Epistolam parum fideliter à Rufino conversam cauſatur, diſſimulasse quippe ipsum ab Origene lacerari Demetrum Alexandrinum Episcopum, & totius orbis Episcopos ac Clericos, à quibus Ecclesiæ cōmuniōne fuerat prohibitus; deinde dicere Origenem ita fruſtra feſtisſe ab Ecclesiæ dejectum, nec vicem maledicis reſtere velle, ſequi nis uſque adeo abſtinere ſolere, ut Candidus Valentiniā dogmatiſe ſectator occaſionem inde nactus sit accuſandi ſui, quod Diabolus eius eſſe natura dixerit, que ſalutem conſequi poſſit. Tum initium Epistolæ à Rufino prætermiſſum, Hieronymus exhibet à ſe convertiſſum. Rufino certe parum hic æquus eſt Hieronymus; cur enim cum adulteratos Origēniſis libros vellet oſtendere, Epifolæ partem à proposito alienam deſcripſiſet? Ex Epifolæ quam ad Patrem Christianæ fidei cauſa ſupplicio deſtinatum etiam tum puer B ſcripſit Origenes, verba aliquot repetit Eusebius libr. 6. Hiltor. cap. 2. Capite vero decimo nono priuiliuſ recitat fragmentum Epifolæ, quam purgandi ſui gratia adverſus eos conſcripti, qui nimis ejus in Gracorum disciplinas ſtudium dannabant. Denique Georgius Cedrenus, in Severo, Epifolæ cuiuſdam Origēniſis partem dat, in qua acriter ab Ambroſio ad interpretandas Scripturas, ac nimis quam par eſſet urgeri te conqueritur. Eamdem ex Cedreno deceptam repræſentat Suidas. Ex Epifolæ Origēniſis ad Photium & Andrew Presbyteros particulam proferunt Catena veteres in Deuter. 16. 20. Verum parum eſt auctoritas in Catenis, ut diximus alibi; & quoad aliunde accedat fides, fragmentum hoc ſuſpetuum eſto.

VIII. Quoniam ex hoc albo Philocalium non expungimus, paucis quoque de ea agemus. D
dum est. Philocalia quid sit breviter declarat Epigrapha ipsi praefigi solita: *αντίστροφη μετάγε-
νησις της Βασιλείας γεννήσεων της Αγίας Εκκλησίας της Καθολικής Εκκλησίας της αρχαίας πατρι-
τικής γεννήσεως της τέλης της ουρανού γεννήσεως της Θεοτόκου.* Deinde continet hic liber quaesi-
tum et solutionem que pertinent ad Scripturam, ex variis libris ab Origene elaboratis, qui collectus est
a viris divinitatum eorum peritis Gregorio et Basilio. Tum subiungitur Epistola, qua id opus ad
Theodorum Tyaneum Episcopum Gregorius Nazianzenus transmisit. Ostendunt quoque
quid sit Philocalia elegantes lambi nondum editi, quos in antiquo collectionis hujus co-
dice manu scriptos reperimus:

οὐ τέρπεται πεπεινός.
οὐ (αειγένεις) ἐπὶ λόγων πεῖ αἴμασιν ὄρας ξέλιν,
ευστέλειν καναβί^②, αἵ προτίτης πάνιν.

Cajus (Origenis) etymatum nunc co-

Quos Battus primos esse indicauit.

co-libentius refero, quod iis voc

Atque hanc eo libertius hetero , quod illis vocis πονηρίας , quo leniū à Basilio & Gregorio usurpata est , significatio continetur . Nihil autem sonat aliud ea vox quam delectum eximiorum quorumcām locorum ē variis libris Scriptoris alicuius : cuiusmodi sunt fragmenta ē Petronio ab aliquo studio collecta . Locum hic non habet altera φωνή , nam notatio , quam assert Augustinus libr. 2. contr. Academ. cap. i. & libr. 1. Retract. cap. i. eam esse scribens rerum divinarum ex divina relatione , & Verbo Dei cognitaram studium ; quo sensu usurpatum esse à Gregorio & Basilio hoc vocabulum opinati sunt Genbratus & Tatinus : qui enim id congruet cum Origenianorum aliquor locorum Elega ? At eo sensu , quem notat Augustinus , accipienda est vox φωνὴ Ἀρι. , quam Origeni tribuere Gregorium Theologum in Epistolis scribit Photius .